

ANY I

OLÒT, NOVEMBRE 1936

NUM. 1

GERMANOR

Procedència ignorada

EDITAT PELS ALUMNES DEL GRUP ESCOLAR «GERMANOR»

Pòrtic

Potser no s'escau que la veu dels mestres s'immiscueixi entre la prosa ingènua dels infants, però ens ho permetreu per una vegada.

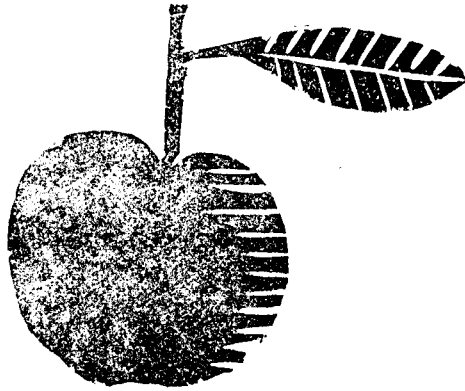
El nostre Grup Escolar està en marxa, però a desgrat del nostre esforç no podem acomplir les promeses anunciades pel C. E. N. U.

Ens falta el personal que tarda massa en nomenar-se. Cada mestre realitza la tasca de dos companys.

No obstant, l'Escola marxa. Aviat, amb tot el personal, podran desdoblarse els graus i començar les classes de labors per a noies, i treballs manuals per a nois.

L'educació física i artística s'incrementarà i llavors sí, llavors, amb tota propietat, les nostres classes s'adaptaran als principis bàsics de l'Escola Nova Unificada.

Aquest periòdic elaborat pels infants del nostre Grup amb autonomia encara controlada, és una bona mostra dels afanys amb què l'E. N. U. emprèn el seu camí. La impremta és un dels materials que ha de contribuir a que l'Escola sigui un fogar de treball, cultura i plaer.

LES TARONGES

Qui compra taronges!
Criden el dilluns els tarongers del Firal.

-Taronja dolça...!

-Taronja valenciana...!

Els nens de València en mengen tantes com volen.

I tant que m'agraden a mi les taronges.

Jean Esquena (7 anys)

La gata i el gatet

CONTE

Era una gata que tenia un fillet. Un jorn el gatet, que era molt dolent, s'enfilà, amb penes i treballs, a una teulada.

Llavors no sabia baixar i no parava de cridar: MIAU...! MIAU...!

I la gata li digué:

-Ai, pobre fill meu, espera que et salvaré! però tot seguit s'of un gran rebombori de MIAUS i MARRAMIAUS i el gatet anà a caure a terra.

La gata, corrent, va anar-hi i el trobà estirat al sòl amb uns ulls que el miraven, com si digués:

Ai, mare meva, mai més no fugiré del teu entorn.

CARME LLUMÁ

La Fira de les Castanyes

Fa pocs dies que era la fira de les castanyes.

A nosaltres ens plau molt aquesta Fira perquè podem passejar-nos pel Firal, menjar xurros i comprar alguna joguina.

Aquest any la fira no ha estat gaire bonica perquè no hi havia cavallets ni barques.

Nosaltres ens vàrem comprar una impremta, una ploma i un compàs, però quasi tots els nens i nenes es compraven revòlvers i escopetes.

Elvira Vinaixa

Esperança Badosa

(7 anys)

Aventures del gosset "Lilí"

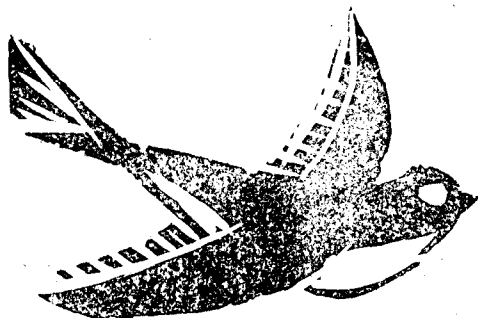
En una casa que eren carnicers tenien un gosset molt bufó que es deia Lilí. En Lilí que era molt llaminer un dia es va menjar moltes llonganisses i per por que el peguessin, fugí.

Al cap d'un ratet, va trobar un nen que en veure'l tan bonic se'l va emportar a casa seva.

A casa d'aquell nen venien plats i olles i com que Lilí sovint trencava alguna cosa, el varen tirar a fora.

El gosset tornà a la carniceria. Els primers dies féu molta bondat, però un altre dia que menjà més llonganisses, el tiraren per sempre al carrer.

M.ª CARMÉ GÜELL BOADA
(9 anys)

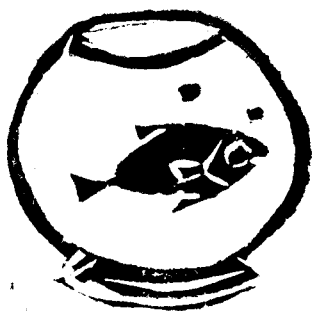

ANTOLOGIA DE
POETES OLOTINS

La Font de l'Oreneta

J. BOFILL I MATES (GUERAU DE LIOST)

Voldria sê enterrat al peu
d'aquesta font que endegà el pare.
Té campanetes arreu,
d'aquelles que plaien a la mare.
Un aire ben senzill
hi porta els sorolls de la vila
i neteja de brossa l'espill
d'aquesta font tranquila.
Sovint amb el germà
hi fèiem un atur, suats de la cacera.
En el seu bassal clar
es mirava el llebrer, vanitós que era.
El berenar posava la muller
a la taula que fa aquesta roca.
L'ombreja un castanyer:
damunt la seva casolana soca
un dístic em plauria del meu Josep Carner.
La gent ara en diu "Font de l'Oreneta".
Vora la teva font, fes, oreneta, el niu:
faràs demà companyia al poeta.

La Peixera

La MIXETA és una gateta bonica i menuda.

El seu pèl és blanc i suau. Quan dorm sembla una bola de cotó.

Un dia pel matí es va quedar sola al menjador. Damunt la taula hi havia una peixera amb un peixet vermell.

La MIXETA estava anguniosa, volia agafar-lo i no sabia com. Per fi es decideix. Prova de posar la poteta a dins, però la peixera es tombà i l'aigua caigué al seu damunt.

I fugí corrent.

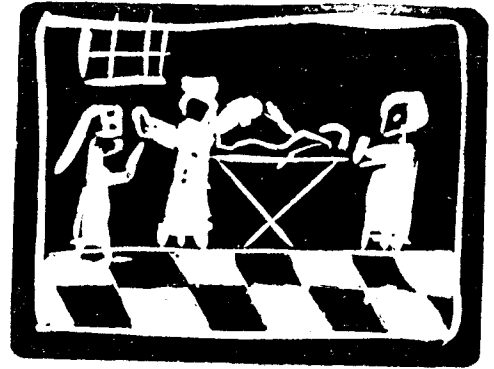
ANITA PUJOL CORCOY

Aventures d'un vaile

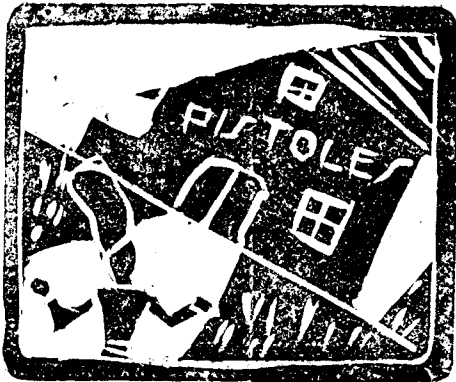
(REDACCIO I GRAVAT

9 *El duen a l'hospital
per a guarir-lo del mal.*

10 *Li afégeixen els ossos
unssenyors molt grans i grossos*

13 *Com que el llaç no li provà
un revòlver es comprà.*

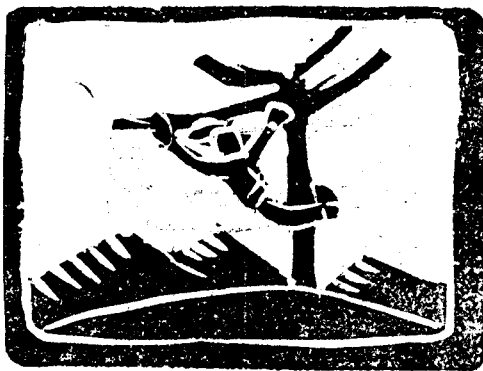
14 *Apuntà bé una gallina
i tocà a sa padrina.*

t aprenent de cowoy

S EN COL·LABORACIO)

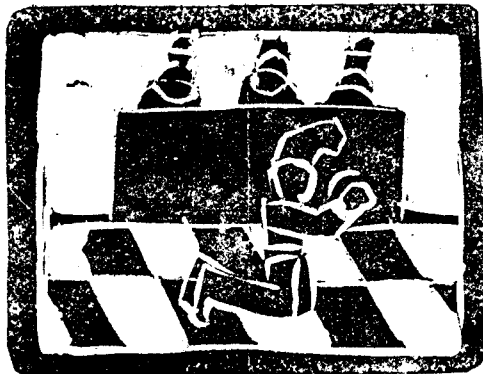
11 *Sortí de l'operació
amb la crossa i el bastó.*

12 *Encar que sembli que no
continua amb l'afició.*

15 *El deté l'autoritat
i el traslladen a ciutat.*

16 *Davant del jutge ha promès
que no hi tornarà més.*

(continuarà)

ENQUESTES DE "GERMANOR"

El llibre que m'agrada més

El llibre que m'agrada més es titula «*Guillem Tell*» de Schiller, adaptació per Melcior Font, col·lecció "Grumet".

PER QUÈ?

Per què tracta d'aquest home intrèpid que no es vol deixar sotmetre al jou dels estrangers que invadeixen la seva terra, portant a cap glorioses i heroiques gestes.

RESUM DE L'ARGUMENT

Al país de Guillem Tell (Suïssa) les muntanyes són molt altes i d'això es deriva la gran quantitat d'estanys que hi ha. Ell viu al cantó d'Uri on hi ha l'estany de Sant Judes.

El dia que queia aquest sant, Tell baixava de la muntanya i quan passà per dit estany les aigües estaven molt enfurismades. En aquell precís moment arribà un home esbufegant al qual els soldats del tirà el perseguïen. Demanà al barquer que li fes la mercè de passar-lo a l'altra banda però ell s'hi negà tot dient que ningú no era capaç de dominar aquelles aigües. Tell agafà la barca i passà l'home a l'altra banda.

Els soldats no podien travessar l'estany i s'enfilaren muntanya amunt en busca dels fugitius, però després de córrer molt s'adormiren com uns socs. Tell, que estava amagat, veient això els hi agafà les armes i les hi posà al fons d'un barranc perquè els soldats les vegessin sense poder-les abastar, puix sols Tell podia baixar-hi.

Mentrestant la plaça del poble era plena de gent amb totes les armes que posseïa disposada a fer pagar car el seu darrer crim al governador. Mentre estaven així sortiren els soldats amb un pal molt llarg al cim del qual hi havia un barret, i el clavaren al mig de la plaça tot anunciant que: "tots els que passin per davant han de fer-li acatament. El que no ho faci serà afusellat".

Guillem Tell que ja havia baixat de la muntanya, quan va veure el barret va passar com si res. Els soldats el detingueren i el rei

Endevinalles Infantils

No paro de fer camí
a voltes faig tamborelles
i sempre que em fan servir
m'han d'estirar les orelles.

Els uns li diuen *ca*
els altres li fan *mi*
i tots ho troben *sa*.

Un animal
de quatre rodes i dos ulls
a veïam quin nom esculls.

Al cim dels arbres penjat
la codícia dels homes he temptat
d'un cop de roc ben donat
la meva vida han segat.

Una cosa llargueruda
que tapa el rostre a la lluna.

Obre la boca per vomitar
la gent més valenta s'espanta
i la terra fa trontollar.

Un fanal que res no val
i ens guarda de prendre mal.

Joan Camps

Angel Codinac

S. Junquera

Joan Vilà

Pere Figueres

Joan Nebot

Daniel Fortet

Los niños de Aragón a los de Cataluña

Por la guerra tuvimos que marchar de nuestro pueblo, Gelsa, dejando muy apenados a nuestros padres y refugiándonos en Cataluña.

Ya os podeis figurar nuestra tristeza durante el viaje, pues, no sabíamos qué sería de nosotros ni a que manos iríamos a parar; pero nuestros temores se desvanecieron al llegar a Lérida que fué la primera población catalana donde paramos y en la que nos hicieron un gran recibimiento.

Nuestra confianza fué aumentando al llegar a Barcelona y a Gerona y se ha convertido en gran alegría en Olot donde nos hemos quedado definitivamente.

Aquí estamos contentísimos porque nos quieren mucho y no nos falta nada y a pesar de la diferencia de lengua, los niños catalanes se portan como verdaderos hermanos esforzándose por hacerse entender y nosotros respondemos a su cariño procurando hablarles en catalán y ya casi sabemos aquello de: *setze jutges mengen fetge...*

En fin escribimos esto para demostrar nuestro agradecimiento a todos los que contribuyen a hacernos felices reconociendo que esta guerra que tantos males ocasiona habrá tenido la ventaja de unir fuertemente a los hijos de Cataluña con los de Aragón y otras regiones.

¡Salud catalanes!

Por los niños de Gelsa:

Emiliano Garcés y Bienvenido Loras

F
E
L
I
X

Félix es un niño muy simpático.
Es natural de Gelsa y ha venido a nuestra ciudad en compañía de otros niños de Aragón.

Félix es muy pequeño, cuenta unos tres años.

Todos los días viene a nuestra clase acompañado de algún chico.

Hay niños que le dan caramelos, bombones y otras muchas cosas. Hace garabatos en el papel y el Sr. maestro le deja unos yesos de colores y escribe en la pizarra.

Para escribir se pone muy serio y nos hace mucha gracia.

Sabe cantar una canción y a las monedas les llama *peras*.

También tiene los ojos azules y las piernas muy gordas y ligeras. Si le preguntas como se llama contesta:

—“Félix, el gordo“.

Hay niños que le llaman *el gato Félix* y él se ríe.

Félix juega siempre con nosotros y todos los niños le quieren mucho y se lo quieren llevar a su casa.

El hermano de Félix se llama Francisco.

MIGUEL PALOMERAS (11 años)

CURIOSITATS

Les armes dels pobles primitius

Les armes dels pobles que encara resten en estat salvatge, tenen molta semblança amb tota la gama d'armes i atuells que usen els homes primitius de les nostres civilitzacions: les més curioses que podem veure, encara, són les següents:

«El bumerang»

El "bumerang" és el més curiós dels bastons llançadissos. És un estri curt i quelcom corbat, afuat per les dues extremitats. La propietat més sobresortint d'un bon "bumerang" és la de tornar al lloc d'origen, un cop ha estat errat el tret. Aquesta propietat del retorn li dona la seva angulositat, puix a l'ésser llençat giravoltant actua com les pales d'una hèlix. Així mossegant l'aire és com descriu una corba tancada o en forma de 8.

La cerbatana

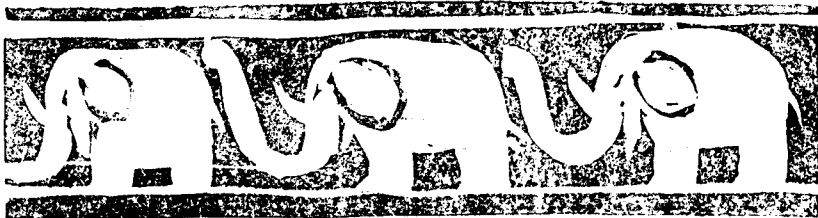
La "cerbatana" és un tub de bambú que llença petites sagetes empeses per la pressió de l'aire en bufar per un dels seus extrems.

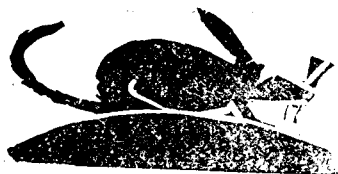
Aquests tubs medeixen de tres a quatre metres i disporen d'una manera semblant a les escopetes d'aire comprimit.

La llança emmetzinada

Algunes tribus de l'Àfrica, per matar els elefants, es valen d'una llança emmetzinada que enfonzen al cos de l'animal i després, amb una lleugera mitja volta, deixen la punta a dintre la ferida; i d'aquesta manera la ferida, s'infecta i l'enorme mamífer mor al cap de dos o tres dies.

RODAMÓN

El gat i
el ratolí

GAT.—Surt raco, que t'explicaré un conte.

RATOLÍ.—No ho vull pas, que m'enganyaries.

GAT.—No, home, no, surt que jugarem.

RATOLÍ.—No en tinc pas ganes.

GAT.—Et donaré un tros de botifarra que he pispat a la mestressa.

RATOLÍ.—Em faria mal de ventre la teva botifarra.

GAT.—No tinguis por, és de les dolces.

RATOLÍ.—Doncs, deixa-la a la vora del forat i tu puja a la cadira de l'altre costat.

GAT.—Ets molt mal fiat.

RATOLÍ.—Es que m'ha explicat la mare les vostres trapacceries.

GAT.—Jo sóc un bon minyó.

RATOLÍ.—I jo sóc més fi que un ratolí.

GAT.—Si no surts aviat, me'n vaig.

RATOLÍ.—Ves-te'n i bon viatge.

GAT.—Salut ratolí, veig que no et deixes entabanar.

RATOLÍ.—Salut, gat marruller, et pensaves que badava?

MARIA ALONSO

Olot, 9 de novembre de 1936.

OLOTINS IL·LUSTRES

Francesc Serra i Ginesta

En Francesc Serra i Ginesta fou el creador de l'*Escola Catalana de Taquigrafia*.

L'any 1803, Francesc de P. Martí, natural de Xàtiva fundà la primera escola de taquigrafia a Madrid.

Pensionat per la junta de comerç de Catalunya Serra i Ginesta hi anà i aviat es classificà com un dels millors alumnes de l'escola martiniana.

L'any 1805 fou nomenat professor de l'escola de taquigrafia que es creà a Llotja. El 1816, en col·laboració amb el seu deixeble Bonaventura Carles Aribau, publicà un mètode de taquigrafia modificant el sistema Martí. Aquesta obra fou la que inicià la branca de la taquigrafia catalana.

Pere Garriga, natural d'Esparraquera, perfeccionà el sistema Serra-Aribau i publicà l'any 1869 la seva taquigrafia sistemàtica que encara no ha estat superada.

Olot honorà l'il·lustre taquígraf dedicant-li el nom d'un carrer.

Joan Espunya

*En els números successius procurarem es-
menar les deficiències del present.
Demanem intercanvi amb els
periòdics escolars editats
segons la tècnica
Freinet.*

